

Bilag 9.

Stadslægen.

København, den 8. December 1911.

Til Justitsministeriet.

I Anledning af den fra „Hospt. Tidende“s Redaktion fremkomne Klage over, at jeg under min Embedsvirksomhed skulde have holdt Haanden over Læger, der være hengivne til umaadeholden Nydelse af Morfin eller Alkohol, henledes Opmærksomheden paa, at Klagen nu ikke som oprindelig omfatter „en Række“ Personer, men kun sigter paa 3 Læger: A., B. og C.

Det bedes ligeledes bemærket, at Redaktionen i sin Redegørelse til Sundhedsstyrelsen fremhæver, at den ikke har udtalt nogen Dom om, hvorvidt den fandt de paagældende Lægers Ansættelse og Forbliven i deres Embeder forsvarlig!

Med Hensyn til hver enkelt af disse tre Læger bemærkes:

- 1) A. er ansat som bistaaende Læge ved Karantænen i 1888, medens Dr. Tryde var Stadslæge.

Noget Bevis for, at Dr. A. er Morfinist, foreligger ikke.

Der er ikke i min Funktionstid af den overordnede Karantænelæge eller mig bekendt af andre forebragt Karantænekommissionen (af hvilken Stadslægen er Medlem) nogen Klage over hans Embedsforhold.

Ikke heller er nogen Sinde nogen Klage over hans Virksomhed som privat praktiserende Læge kommet mig for Øre.

„Hospt. Tidende“s Redaktion anfører om ham, at da han „er en veluddannet Læge, der har kunnet passe sin Stilling, uden at der, saa vidt os bekendt, har været Grund til alvorlig Klage mod ham, finde vi det forstaaeligt, at Hoff har ladet ham forblive i Stillingen,“!

Klagen over Læge A. maa vel herefter anses for betydningsløs.

Med Hensyn til Lægerne B. og C. bemærkes, at de ere antagne til at udøve den i Lov af 30. Marts 1906 § 12 omhandlede vederlagsfri Behandling af Personer, der lide af Kønssygdom.

De antoges i Oktober 1906 af Københavns Magistrat efter Indstilling af Sundhedskommissionen. De lægekyndige Medlemmer af Sundhedskommissionen vare paa dette Tidspunkt Vicedadslæge A. Ulrik og prakt. Læge Gustav Ottesen, fra hvem en Erklæring vedlægges — Bilag 1. — (Undertegnede befandt sig den Gang paa en længere Ferierejse i Udlandet).

- 2) Dr. med. B. var i Firserne stærkt hengiven til Nydelse af Morfin og Kokain; han helbrededes for denne Tilbøjelighed under et langvarigt Ophold paa en norsk Kiranstalt, hævde i umiddelbar Tilslutning til Afvænningen vistnok en kortvarig Periode af Alkoholmisbrug, men har, saa vidt det vides, ikke siden 1892 haft noget Tilbagefald.